

विप्रः

विप्रति

विप्रल

संज्ञा गबनयमादिमं सकलयोर्द्वयोर्भवति
पादः ।
यस्यास्तां पिङ्गलनागो विपुलामिति समा-
ख्यातिः ।
पूर्वा कलिकालखानहतानां नाख्युपहृतिर-
ख्यापि ।
द्वौर्ध्वविपुला मुखे चैतुं स्थातुं गोविन्द्याख्यमन्त्र-
कलाः ॥
इति हृन्दीमङ्गरी ॥
(विपुलपर्वतस्यादेवी । इति देवीभागवतम् ।
७ । २० । ६६ ।)
विपुलासवा, स्त्री, (विपुलं रक्षं आसवतीति । अ-
+सु+अच् । टाप् ।) इत्यकस्या । इति राज-
निघण्टुः ।
विपुयः, पुं, (वि+पु+“विपुयविशोयेति ।” ३ । १ ।
११७ । इति कर्मणि क्वबन्तनिपातः ।) सुञ्जः ।
इति सुम्बोध्याकारणम् । यथा,—
“वासानां वस्त्रेषु सुष्ठु विपुयैः कृतमेखलाम् ।
आमामङ्गनपिकाभां दक्षिणीमजनास्तराम् ॥”
इति भट्टिः । ६ । ६० ॥
विप्रः, पुं, (विप्र+“अन्वेषयति” उच्चा- २ । २८
निपातनात् प्रत्ययेन साधुः ।) प्राञ्जः । इत्य-
मरः । विशेषेण प्राति पूरयति षट् कर्माणि
विप्रः । प्राञ्जपूर्तो इत्यस्मात् षट्प्रत्ययः । किंवा ।
उच्यते धर्मैर्नोपमन्न इति वपेनाच्योति रे
निपातनात् इत्यम् । इति भरतः । तस्य
लक्षणं यथा,—
“अस्मन्ना प्राञ्जो ज्ञेयः संस्कारैर्द्विज उच्यते ।
विद्यया याति विप्रत्वं त्रिभिः श्रोत्रियलक्षणम् ॥”
इति प्रायश्चित्तविवेकः ।
(यथाच मनौ । १ । ६३ ।
“उत्पत्तिरेव विप्रस्य चरिर्धर्मैस्स प्राञ्जती ।
स हि धर्मायैस्तुल्यो ब्रह्मभूवाय कल्पते ॥”
अस्य पारोदकमाहात्म्यं यथा, ब्रह्मवैवर्ते । १ ।
११ । २६—३२ ।
“ट्टिष्यां यानि तीर्थानि तानि तीर्थानि चागरे ।
आगरे यानि तीर्थानि विप्रपादेषु तानि च ॥
विप्रपादोदकक्रान्ना यावत्तद्वति मेदिनी ।
तावत्तु पुष्करमात्रेषु पिबन्ति पितरो जलम् ।
विप्रपादोदकं पुण्यं भक्तियुक्तं च यः पिबेत् ॥
स ज्ञातः सर्वतीर्थेषु सर्व्यश्रेष्ठ दीक्षितः ।
महारागो यदि पिबेत् विप्रपादोदकं दिन ।
सुखे च सर्वरोगेश्चो मासमेकम् भक्तितः ।
अविद्यो वा सविद्यो वा सन्ध्यापूर्वो हि यो
द्विजः ।
स एव विशुद्धश्चो मा हरो विदुस्त्रो यदि ॥
जन्त विप्रं प्रपन्नं वा न हन्यान्न च तं प्रपेत् ।
गोभ्यः शतयुगं पुण्यो हरिभक्तश्च प्राञ्जः ॥
पारोदकश्च नैवेद्यं सुहृत्ते विप्रस्य यो दिन ।
निर्द्वं नैवेद्यभोजो यो राजस्यपन्नं जमेत् ॥
एकादश्यां न भुङ्क्ते यो निर्द्वं विष्णुं समर्पयेत् ।
तस्य पारोदकं प्राप्य स्वर्गं तीर्थं भवेद्भुवम् ॥”

अन्वयः । इति राजनिघण्टुः । (त्रि, मेघावो ।
यथा, ऋग्वेदे । १० । ११२ । १ । ६ ।
“निघुखीद गणपते गणेशु त्वा माहुर्विप्रतमं
कवीनाम् ॥”)
“विप्रतमं अतिशयेन मेधाविनम् ॥” इति तद्गाथी
शायकः ॥ स्ववक्तारः । यथा, ऋग्वेदे । १० ।
४० । १४ ।
“विप्रस्य वा यजमानस्य वा गृहम् ॥”
“विप्रस्य मेधाविनः क्षोतुष्मां ।” इति तद्गाथी
शायकः ।)
विप्रकारः, पुं, (वि+प्र+ङ+भावे घञ् ।)
अपकारः । तत्पठ्यायः । निकारः २ । इत्य-
मरः । (यथा, महाभारते । १ । ६२ । १४ ।
“तेषाम् विप्रकारेषु तेषु तेषु महामतिः ।
भोक्ष्ये प्रतिकारे च विदुरोऽवच्छिन्नोऽभवत् ॥”)
खलीकारः । इति खामी । तिरस्कारः । इति
हेमचन्द्रः । (विविधप्रकारः । यथा, महा-
भारते । ३ । २७५ । ३ ।
“स वाधते प्रजाः सर्वा विप्रकारैर्महाबलः ।
ततो नश्चातु भगवान्नायश्चाना हि विद्यते ॥”)
विप्रकाहं, स्त्री, तूलच्छयः । इति राजनिघण्टुः ।
विप्रकृतः, त्रि, (वि+प्र+ङ+क्तः ।) तिरस्कृतः ।
तत्पठ्यायः । निरुक्तः २ । इति हेमचन्द्रः ॥
(यथा, कुमारसम्भवे । २ । १ ।
“तस्मिन् विप्रकृताः काले तारकेण द्विवीकथः ।
तुराशाचं प्ररोधाय धाम स्थायन्भुवं ययुः ॥”)
विप्रकृतिः, स्त्री, विप्रकारः । विप्रपूर्वककृतधातोः
क्तिप्रत्ययेन निष्पन्नभिदम् ।
विप्रकृष्टः, त्रि, (वि+प्र+ङ+क्तः ।) दूरः ।
इति हलायुधः । (यथा,—
“सन्निकृष्टविप्रकृष्टश्चभिचारिप्राधानिकमेदाच-
तुषां इति । न च ते चयादिकमपेक्षन्ते । विप्र-
कृष्टो यथा । हेमन्ते निश्चितः श्रेष्ठा वसन्ते
कफरोगग्रन्तु । किंवा सन्निकृष्टो ज्वरस्य रक्षादि-
सेवा विप्रकृष्टो रुद्रकोपः ॥” इति माधवकृत
रुग्निश्चयशास्त्राने विजयः ।)
विप्रकृष्टकं, त्रि, (विप्रकृष्ट एव । स्वार्थे कन् ।)
दूरम् । इत्यमरः ॥
विप्रचितः, पुं, दशपुत्रः । यथा,—
सुत उवाच ।
“अभवद्गुपुत्राश्च वंशे स्थाता महासुराः ।
विप्रचितप्रधानास्ते शतं तीव्रपराक्रमाः ॥”
इति बह्विपुराखे काश्यपीयवंशः ।
(तथाच महाभारते । १ । ६५ । २१ ।
“चत्वारिंशद्दहोः पुत्राः स्थाताः सर्वत्र
भारत ।
तेषां प्रथमो राजा विप्रचितस्मेहायशाः ॥”)
विप्रतिपत्तिः, स्त्री, (वि+प्रति+पद+क्तिन् ।)
विरोधः । यथा,—
“परस्परं मनुष्याणां स्वार्थविप्रतिपत्तिम् ।
वाक्याभ्यायाहावस्यानं व्यवहार उदाहृतः ।
भावोत्तरक्रियासाध्यविहिभिः क्रमद्विभिः ।

आदिप्रचतुरंशसु चतुर्थादभिधीयते ॥”
इति मिताचर्यायां व्यवहारमाहका ॥ ७ ॥
विप्रतिः । यथा प्रथमाध्याये काव्यायनसूत्रम् ।
शब्देऽविप्रतिपत्तिरिति । प्रतिनिहितद्रव्यं श्रुत-
शब्दः प्रयोष्यः । श्रुतद्रव्यबुद्ध्या प्रतिनिधुपादा-
नात् शब्दान्तरप्रयोगे द्रव्यान्तरबुद्धिप्रसङ्गात् ।
इत्येकादशीतत्त्वम् ॥ (अन्वयाभावः । अरिष्ट-
विशेषः । यथा, सृष्टौ । १ । ३० । “अथातः पक्षे-
न्द्रियार्थविप्रतिपत्तिमध्यायं आख्यास्यामः ॥”
एवं ह्यायाविप्रतिपत्तिः । स्वभावविप्रति-
पत्तिः ।)
विप्रतिघारः, पुं, (वि+प्रति+ङ+घञ् ।)
विप्रतीघारः । इत्यमरटीकायां रायसुकुटः ।
(यथा, शिशुपालधधे । १० । २० ।
“प्रापि चेतसि स विप्रतिघारे
सुभुवामवसरः सरकेण ॥”
“विप्रतिघारे पश्चात्तापयुक्ते । पश्चात्तापीऽभुता-
पश्च विप्रतीघार इत्यपि । इत्यमरः ॥” इति
तट्टीकायां मल्लिनाथः ।)
विप्रतिघिहं, त्रि, (वि+प्रति+विध+क्तः ।)
निविहम् । इति स्मृतिः ॥
विप्रतीघारः, पुं, अश्रुतापः । इत्यमरः ॥ कौल्लम् ।
अश्रुशयः । रोषः । इति मेदिनी । रे, ३०७ ॥
विप्रदहः, पुं, (विशेषेण प्रकृष्टश्च दहते इति ।
दह+घञ् ।) पञ्चमूलादिशुष्कद्रव्यम् । इति
शब्दचन्द्रिका ।
विप्रप्रियः, पुं, (विप्राणां प्रियः । यज्ञीयद्रुमत्वात् ।)
पलाशद्वयः । इति केचित् । प्राञ्जल्यल्लभे, त्रि ।
यथा,—
“रामं लक्ष्मणपूर्वेषु रघुवरं वीतापतिं सुन्दरं
काकुत्स्थं करुणामयं गुणनिधिं विप्रप्रियं
घाम्निवम् ॥”
इति रामायणम् ।
विप्रयाजं, स्त्री, (विशेषेण प्रयाजम् ।) पलायनम् ।
इति केचित् ।
विप्रयुक्तः, त्रि, (प्र+युञ्+भावे क्तः । विगतं
प्रयुक्तं प्रयोगो यस्मात् ।) विद्विष्टः । विभिन्नः ।
इति केचित् ।
विप्रयोगः, पुं, (विगतः प्रकृष्टो योगो यज् ।)
विप्रलम्भः । इत्यमरः । विरहो विध्वंसो वा ।
इति खामी । रागिणीर्विच्छेदः । इति सुभूतिः ।
(यथा, मनौ । ६ । १ ।
“पुरुषस्य स्त्रियाश्चैव धर्मो बर्तनं तद्वतोः ।
संयोगे विप्रयोगे च धर्मान् वक्ष्यामि शास्त्र-
तान् ॥”
संयोगाभावः । यथा, साहित्यदर्पणे । २ ।
“संयोगो विप्रयोगश्च साहचर्यं विरोधिता ॥”)
विप्रलम्भः, त्रि, (वि+प्र+लम्भ+क्तः ।) वाञ्छितः ।
इति हेमचन्द्रः । (यथा, महाभारते । ५ ।
१६१ । २१ ।
“दृशासुराणो राज्ञस्वामिर्द्वेषनमन्नवीतु ।
अभिवङ्गान् प्रकुपितो विप्रलम्भस्त्वनाथ ॥”)